

علیرضا پیاز

علی کیانی موحد

حال همین سیاست باعث شده جوانی مانند "علیرضا کریمی" که می‌تواند جزء برترین کشتی‌گیرهای جهان شود، مجبور به باخت شود.

بیژن خراسانی نایب رئیس فدراسیون ورزشهای کارگری است. فستیوال جهانی ورزشهای کارگری تابستان امسال در لیتوانی برگزار شد و از ایران ۲۷۰ ورزشکار حضور داشتند. در هنگام برگزاری مسابقات مشخص شد که اسرائیل هم با ورزشکاران بسیار حضور یافته و نزدیک به ۴۰ نفر از قهرمانان ایرانی نتوانستند مسابقات را ادامه دهند. خراسانی می‌گوید: "فکر کنم نزدیک ۲۰ مدال را خودمان دو دستی به اسرائیلی‌ها دادیم. در مسابقات مختلف پرچم اسرائیل بالای ما می‌رفت. در حالیکه می‌دانستیم ورزشکاران ایرانی لایق آن مدالها بودند، اما نباید شرکت می‌کردیم. حال شما فرض کنید اسرائیل همین کار را در مسابقات جهانی و یا حتی المپیک انجام دهد. تعداد زیادی از ورزشکاران خود را راهی مسابقات کند، به امید اینکه با قرعه مناسب جلوی ایرانی‌ها قرار می‌گیرند. مثل همین اتفاقی که برای کشتی‌گیرمان افتاد. تعداد رویارویی ورزشکاران ایرانی و اسرائیلی سالهای قبل بسیار کم بود، اما در این پنج شش سال اخیر ورزشکاران آنها به شدت زیاد شده‌اند و این خطر ورزش کشورمان را تهدید می‌کند که در رشته‌های مدال آور همچون تکواندو یا کشتی قرعه به نفع ما نباشد. کما اینکه یکی دو تکواندو کار اسرائیلی در مسابقات قهرمانی جهان در گروه ورزشکاران ایرانی قرار داشتند، اما با شانس که آوردیم آنها حذف شدند."

حرفهای بیژن خراسانی واقعیتی است که به زودی گریبان ورزش کشورمان را خواهد گرفت. پنج یا ده سال دیگر قرار است چه کنیم؟! آیا باز هم باید بیازیم یا مصدوم شویم یا اینکه به کل از حضور در مسابقات انصراف دهیم؟ یا اینکه با تغییر سیاست ورزش، رودرروی اسرائیلی‌ها قرار بگیریم. کاری که بیشتر کشورهای عربی انجام می‌دهند!

نهایت با داد و فریادهای ایشان توانستم از پل فرار کنم و حریف را شکست دهم. یادم هست کیهان ورزشی تیتیر زده بود: "سیف خانی پوزه اسراییل را به خاک مالید" و شروع کردند به نوشتن این مطالب که این پیروزی کمتر از طلا نبود."

سیف خانی با مجوز وزارت خارجه ایران با حریف اسرائیلی رقابت کرد و او را شکست داد، اما به یکباره همه چیز عوض شد: "جالب اینکه در ادامه تصمیم بر این شد که کاروان کشتی به دلیل مبارزه من با کشتی‌گیر رژیم صهیونیستی به ایران باز گردد و این در حالی بود که تیم ملی کشتی آزاد هنوز مسابقاتش شروع نشده و آزاد کاران بدون اینکه در رقابتهای جهانی به میدان بروند به کشورمان بازگشتند! متأسفانه در کشور ما سیاست و ورزش همه دست کسانی است که در کار خود تخصص ندارند. همین آقای بهشتی، نماینده وزارت خارجه که با ما به مسابقات آمده بودند کلی به ما وعده جایزه دادند، اما هنوز مسابقه تمام نشده بود که تماس گرفتند و گفتند تیم باید هر چه زودتر برگردد."

سیف خانی خاطره جالبی هم از مسابقات دارد: "یادم می‌آید که در گذشته و در مسابقه‌ای پرچم ایران در کنار پرچم اسرائیل قرار داشت، سرپرست تیم ما پرچم کشورمان را برداشت و جای دیگری گذاشت که دوباره مسئولان برگزاری مسابقات پرچم را سر جایش قرار دادند. سرپرست مدام جای پرچم را تغییر می‌داد و آنها پرچم را می‌آوردند و سر جایش می‌گذاشتند! من از سرپرست تیممان پرسیدم که چرا این کار را انجام می‌دهید که ایشان گفتند ما با این کشور در جنگ هستیم، اما جنگ چه ربطی به ورزش دارد؟"

سیاست دوگانه‌ای که ابتدای انقلاب برای مبارزه با ورزشکار اسرائیلی توسط وزارت خارجه و تربیت بدنی در نظر گرفته شد، باعث شد تا عمر قهرمانی "بیژن سیف خانی" و هم تیمی‌های او بسیار کم باشد و حتی در اردوهای بعدی هم به تیم ملی دعوت نشد.

در حالیکه فدراسیون کشتی ایران در بیانیه‌ای از مردم و مسئولان ورزش کشور به خاطر حمایت از "علیرضا کریمی" که برابر حریف روس خود مسابقه‌ای را که پیروز شده بود به عمد باخت تابا حریف اسرائیلی مواجه نشود، تقدیر و تشکر کرده است. فدراسیون جهانی کشتی پرورنده "علیرضا کریمی" را به کمیته اخلاق و امور انضباطی اتحادیه جهانی کشتی ارجاع داده است!

اتحادیه جهانی کشتی تحقیقاتی را در رابطه با اتفاقات دور نخست مسابقه‌های زیر ۲۳ سال بین علیرضا کریمی از ایران و علی خان جبرئیلوف از روسیه آغاز کرده است زیرا در چندین گزارش در رسانه‌های خبری اعلام شده که مربی علیرضا کریمی مستقیماً از او خواسته که کشتی را بیازد تا در دور دوم مقابل رقیب دیگر حاضر نشود! اتحادیه جهانی کشتی تحقیقاتی را در این باره آغاز می‌کند. در این رابطه کمیته‌های حقوقی و اخلاق اتحادیه جهانی کشتی در هفته‌های آتی این موضوع را بررسی و نظر خود را به هیأت ریسه اتحادیه جهانی کشتی اعلام خواهند کرد. اتفاقی که ممکن است به ضرر کشتی ایران تمام شود و بارای سنگین، محرومیتی شدید برای مربی، ورزشکار و حتی فدراسیون در نظر گرفته شود. کاش مسئولان ورزش کشورمان همان زمان که متوجه حضور ورزشکار اسرائیلی در مسابقات می‌شوند، از حضور در مسابقه انصراف دهند و در بیانیه‌ای هم دلیل انصراف خود را بیان کنند تا اینکه هر بار به بهانه مصدومیت، پاره شدن آپاندیس، در رفتن کتف و یا باخت عمدی از حضور برابر اسرائیل سر باز زنند و هر بار با ترس از محرومیت مواجه شوند.

البته امروز صحبت از این است که چرا با اسرائیلی‌ها رقابت نکنیم و آنها را در زمین مسابقه شکست ندهیم؟ جالب آنکه حدود ۲۵ سال پیش یکبار این اتفاق در ورزش کشورمان و در همین کشتی فرنگی افتاده است. بیژن سیف خانی، نخستین و آخرین ورزشکار انفرادی ایران بعد از انقلاب است که در مسابقاتی که اسرائیلی‌ها حضور داشتند مبارزه کرده‌وی در این باره می‌گوید: "در آن زمان سرپرست تیم و نماینده وزارت امور خارجه تصمیم گرفته بودند که من کشتی بگیرم. البته با هزار جور پرسش که اگر فکر می‌کنی میبازی کشتی بگیر. من هم به آنها اطمینان دادم که کشتی را می‌برم. در روز مسابقه یادم می‌آید که آقای برزگر خیلی به من محبت کردند. چون من اول مسابقه می‌خواستم روی حریف من تندر را اجرا کنم اما چون این فن را ناقص انجام دادم روی پل گیر کردم. در این شرایط آقای برزگر که مربی تیم آزاد بود جای خود را با مهدی هوریار مربی تیم فرنگی عوض کرد که در